

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/43/2021
Identifikačné číslo spisu: 8116205687
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8116205687.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej v spore žalobcu Ing. Ľubomír Priščák, s miestom podnikania Pod Komínom 6, Prešov, IČO: 32 935 285, proti žalovanému ALZ, s.r.o., so sídlom Východná 19C, Prešov, IČO: 36 461 806, o uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady predanej veci, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/46/2020-268 zo dňa 24. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/46/2020-268 zo dňa 24. septembra 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 21Cb/56/2016-189 zo dňa 21. novembra 2019 zaviazal žalovaného, aby vymenil žalobcovi vadné osobné motorové vozidlo bližšie špecifikované vo výroku predmetného rozsudku za nové bezvadné osobné motorové vozidlo značky Mitsubishi RE OUTLANDER 2.0 MIVEC 5MT INT so zdvihovým objemom valcov 1998 cm³, čiernou metalízou, eventuálne, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 22.000,- eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému vadné osobné motorové vozidlo bližšie špecifikované vo výroku predmetného rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2 Súd prvej inštancie v rozsudku skonštatoval, že žalobca si ako kupujúci na základe objednávky a faktúry splatnej dňa 13. apríla 2015 objednal a zaplatil žalovanému ako predávajúcemu kúpnu cenu vo výške 16.500 eur za predmet kúpy - osobné motorové vozidlo bližšie špecifikované v odôvodnení predmetného rozsudku. Zálohovou faktúrou splatnou dňa 13. apríla 2015 žalobca zaplatil žalovanému zálohu za uvedené motorové vozidlo sumou vo výške 5.500 eur. Dodacím listom žalovaný dodal žalobcovi vyššie uvedené vozidlo, ktorého prevzatie bez zjavných závad žalobca potvrdil svojim podpisom na odovzdávacom protokole dňa 8. apríla 2015. Krátko po kúpe uvedeného motorového vozidla sa na tomto vozidle objavili vady spočívajúce v nadmernom hluku pri otáčkach motora cca 3500

otáčok/min., t. j. pri rýchlosti vozidla od 100 km/h do 130 km/h a vady spočívajúce v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla (podlaha, dvere, volant). Žalobca bezodkladne oznámil žalovanému uvedené vady na vozidle dňa 22. apríla 2015, kedy jeho vozidlo bolo prijaté do servisu žalovaného. Z rekapitulácie zákazky vyplýva, že vibrácie v interiéri vozidla boli odstránené, avšak nadmerný hluk vo vozidle ostal. Vady na vozidle spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri sa však po týždni opätovne objavili. Žalobca následne listom zo dňa 8. júna 2015 vytkol vady vozidla, spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri a voči žalovanému si uplatnil nároky zo zodpovednosti za vady spočívajúce vo výmene osobného motorového vozidla, resp. v odstúpení od kúpnej zmluvy s tým, že žalovaný jeho žiadosti nevyhovel. Žalobca si na svoje náklady nechal vyhotoviť znalecký posudok zo dňa 6. októbra 2015 za účelom posúdenia technického stavu vozidla, z ktorého záveru vyplýva, že technický stav vozidla je za jazdy horší vzhľadom na dobu prevádzky a počet najazdených kilometrov. Hlukový prejav v kabíne je neštandardný a signalizuje závalu na pohonnom ústrojenstve vozidla alebo protihlukových opatreniach v automobile. Žalobca vyzval žalovaného doporučeným listom zo dňa 21. októbra 2015, aby sa za účelom objektivizácie expozície hluku a vibrácií v uvedenom vozidle vykonalo kontrolné meranie hluku a vibrácií v autorizovaných spoločnostiach zaoberajúcich sa meraním hluku a vibrácií. Zároveň žalobca zotrval na vytknutých vadách vozidla a uplatnených nárokoch zo zodpovednosti za vady veci. Dňa 1. decembra 2015 sa uskutočnilo posúdenie stavu uvedeného vozidla za účasti žalobcu, zástupcu žalovaného a zástupcu spoločnosti M Motors SK s.r.o. ako oficiálneho zástupcu Mitsubishi motors pre Slovensko. Z uvedeného protokolu o posúdení stavu vozidla okrem iného vyplynulo, že vozidlo zodpovedá štandardu výrobu a neodlišuje sa od vozidiel rovnakého typu a vyhotovenia. Aj napriek týmto záverom na vozidle stále pretrvávajú žalobcom vytknuté vady. V súčasnosti vozidlo nie je v prevádzke, a to aj z toho dôvodu, že uvedené vady majú negatívny vplyv na zdravotný stav žalobcu a jeho rodiny ako posádky. Žalovaný odmietol uznať oprávnenú reklamáciu vzniknutých väd a bránil sa hlavne tým, že vozidlo je presne definované technickými parametrami (vrátane hlučnosti), ktoré sú uvedené v COC a v technickom preukaze vozidla ako hladina vonkajšieho zvuku vozidla stojaceho (81db) a za jazdy (74db). Žalovaný, iný autorizovaný servis (TRIDIAM, s.r.o. Košice), ako aj posudok vypracovaný pracovníkmi importéra, nezistili vady vozidla v oblasti hladiny hluku a vibrácií. Pri dodržaní týchto limitov možno predpokladať, že hluk v kabíne vozidla nemôže byť nadmerný. Hladiny vnútorného hluku nie sú súčasťou predpísaných technických parametrov vozidla. Preto predložené výsledky meraní vnútorného hluku nemôžu byť podľa názoru žalovaného dôvodom pre tvrdenie o existencii vady predmetu kúpy a pre následné uplatnenie titulu odstúpenia od zmluvy. Nie sú pochybnosti, že pre daný typ vozidla, resp. vo všeobecnosti pre osobné motorové vozidlá, nie je stanovená hladina vnútorného hluku a vibrácií, ktorá by špecifikovala, aká má byť maximálna hladina hluku a vibrácií v kabíne osobného motorového vozidla. Znaleckým dokazovaním sa zistilo, resp. potvrdilo, že samotná hodnota hladiny hluku v predmetnom vozidle neprevyšuje obvyklú hladinu hluku v iných podobných vozidlách. Pravdepodobnou príčinou vnímania nepohody v predmetnom vozidle je prítomnosť tzv. tónovej zložky hluku. Hluk s tónovými zložkami patrí k hlukom s obťažujúcim, alebo rušivým charakterom. Tónové zložky hluku (jedná sa o frekvenčnú oblasť, ktorej susedné frekvencie vykazujú rozdiel hluku 5dB a viac) boli identifikované jednak pri jazde rýchlosťou 120 km/h a tiež pri plnej akcelerácii vozidla. Najvyššia hodnota parametra bola nameraná pri rýchlosti 120 km/h a jedná sa o takú hodnotu z hľadiska vplyvu vibrácií, ktorá nemá byť prekročená (z hľadiska posúdenia pracovného prostredia - v zmysle Nariadenia vlády SR č. 416/2005 o minimálnych zdravotných a bezpečnostných požiadavkách na ochranu zamestnancov pred rizikami súvisiacimi s expozíciou vibráciám) u pracovníka, ktorý by mal byť takémuto vplyvu vystavený v dĺžke 8 hodín (jednej pracovnej zmeny). Táto okolnosť sa posudzovala analogicky z hľadiska pracovného prostredia, keďže pre vnútorne prostredie osobných motorových vozidiel takýto postup nie je zákonom upravený. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že na základe vykonaných meraní a diagnostických úkonov nie je možné identifikovať príčinu tónovej zložky hluku a zvýšených vibrácií v predmetnom vozidle. Vzhľadom k tomu, že špecifické vibrácie sú identifikovateľné aj počas voľnobežných otáčok, je pravdepodobné, že príčinou je prítomnosť rotujúcej nevyváženej hmoty časti motora, pričom vplyvom tohto efektu dochádza k vzniku rezonancie. Určite to nevychádza z pneumatík a zavesenia nápravy, vzhľadom na to, že tónová zložka hluku sa prejavuje aj v čase, keď vozidlo stojí, a nielen v pohybe. Prítomnosť tónovej zložky hluku a vibrácií, ktoré majú parametre nezodpovedajúce bežným parametrom vibrácií pre daný typ a triedu vozidla, má za následok, že viacerí pasažieri v danom vozidle vnímali pocit

nepohody a diskomfortu. Je pravdou, že merania v rámci znaleckého dokazovania neboli vykonané aj na inom porovnateľnom vozidle, lebo znalecká organizácia také nemala k dispozícii, ale nevidela v tom nejaký význam, keďže subjektívnym spôsobom, ale aj meraním zistené znaky sú znakmi, ktoré sa bežne nevyskytujú v motorových vozidlách. Ak by bolo predmetné vozidlo hodnotené z hľadiska vibrácií pri posúdení pracovného prostredia (napríklad ak by dané vozidlo malo byť používané na pracovnú dobu 8 hodín pri rýchlosti jazdy 120 km/h), potom by došlo k efektu, kedy je prekročená limitná hodnota normalizované zrýchlenia vibrácií daná Nariadením vlády SR č. 416/2005 o minimálnych zdravotných a bezpečnostných požiadavkách na ochranu zamestnancov pred rizikami súvisiacimi s expozíciou vibráciám. Z uvedeného vyplýva, že dané vozidlo nie je možné používať bez obmedzení ako bežné motorové vozidlo. Obmedzujúce opatrenia musia byť jednak z hľadiska maximálnej dĺžky používania daného vozidla na jeden deň, alebo z hľadiska používania ochranných pomôcok a pod. Pri nameraných parametroch hluku a vibrácií môže dochádzať pri dlhodobom používaní predmetného motorového vozidla bez ochranných pomôcok k negatívnemu vplyvu na zdravie pasažierov tohto vozidla.

3 Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že motorové vozidlo, ktoré si zakúpil žalobca u žalovaného, má vady v zmysle ust. § 422 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej iba ako „Obchodný zákonník“) v spojení s § 420 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ktoré spočívajú fSPORfv neprimeranom hluku a vibráciách. K tomuto záveru dospel súd prvej inštancie aj napriek tomu, že vozidlo má všetky výrobcom deklarované parametre a pre homologizáciu vozidiel v krajinách EU nie sú predpísané parametre vnútorného hluku a vibrácií v interiéri vozidla. Mal za to, že predmetné vozidlo musí mať také vlastnosti, aby sa hodilo na účel, na aký sa spravidla bežne motorové vozidlo používa. Tieto vlastnosti je potrebné skúmať a posudzovať nielen z pohľadu vlastností a parametrov, ktoré podliehajú homologizácii, ale v širšom rozsahu, keďže vozidlo môže mať aj také vlastnosti, ktoré sa z hľadiska homologizácie neposudzujú, avšak ako v tomto konkrétnom prípade, môžu mať negatívny charakter, resp. negatívny vplyv na posúdenie vhodnosti použitia na určený, resp. obvyklý účel. Inak povedané, existencia takých negatívnych prejavov, vlastností ako v tomto konkrétnom prípade, môže mať za následok, že sa predmet kúpy nehodí na účel, na ktorý sa spravidla bez neprimeraných obmedzení používa. Pre využívanie predmetného vozidla by bolo potrebné prijať obmedzujúce opatrenia, a to buď z hľadiska maximálnej dĺžky jeho používania v rámci jedného dňa, alebo z hľadiska používania ochranných pomôcok a pod., inak by pri dlhodobom používaní predmetného motorového vozidla dochádzalo k negatívnemu vplyvu na zdravie pasažierov tohto vozidla.

4 V dôsledku existencie vyššie špecifikovaných vád predmetného motorového vozidla a s poukazom na to, že žalobca žalovanému tieto vady riadne vytkol a uplatnil si aj nárok v súvislosti s týmto vadným plnením (Žiadosť o výmenu vozidla zo dňa 8. júna 2015), mal súd prvej inštancie za to, že žalobcovi voči žalovanému vznikol oprávnený nárok na výmenu vadného vozidla za vozidlo bez vád v zmysle § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel, a navyše dal žalovanému možnosť zvoliť si medzi dvoma alternatívami, keďže žalovaný sa môže eventuálne namiesto povinnosti výmeny vadného vozidla rozhodnúť pre zaplatenie sumy 22.000,- eur žalobcovi oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému vadné vozidlo. Žalobca zvolil takýto žalobný petít a súd prvej inštancie mu vyhovel napriek tomu, že má za to, že žalobca platne a účinne neodstúpil od predmetnej kúpnej zmluvy, keďže jediný jeho prejav vôle smerujúci k odstúpeniu od zmluvy, obsiahnutý v jeho podaní zo dňa 8. júna 2015 označenom ako „Žiadosť o výmenu automobilu“ nebol dostatočne určitý a zrozumiteľný, a tak ho súd vyhodnotil za neplatný, neúčinný prejav vôle vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy (bod 61. odôvodnenia). Vzťah založený kúpnu zmluvou, predmetom ktorej bolo predmetné motorové vozidlo, posudzoval súd prvej inštancie podľa obchodnoprávných predpisov, neprihliadal však pritom na reklamačné podmienky ani iné všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa odvolával žalobca, nakoľko neboli súdu predložené v kompletnom znení účinnom v čase, keď sa zrealizoval predaj predmetného motorového vozidla, predložené boli len výňatky, pri ktorých boli pochybnosti o ich identite.

5 V závere odôvodnenia rozsudku (bod 63.) v súvislosti s námietkou žalovaného, že závery znaleckého posudku sú založené v prevažnej miere na subjektívnych pocitoch, resp. na subjektívnom vnímaní osôb, ktoré vykonali skúšobné jazdy, súd prvej inštancie uviedol, že pre jeho rozhodnutie nebolo dôležité

znalecké dokazovanie z pohľadu potreby objektívne ustáliť objektívnu príčinu neprimeraných vibrácií a hluku, ale okrem iného aj to, aby sa posúdením znalcov vylúčilo, že by zvýšenú hladinu hluku a vibrácií vnímal iba žalovaný, čo by mohlo byť dôsledkom jeho skresleného vnímania reality napríklad v dôsledku nejakej poruchy, prípadne ochorenia.

6 Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/46/2020-268 zo dňa 24. septembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ako vecne správny potvrdil a zároveň podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a §262 ods. 1 CSP priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7 Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd skonštatoval, že sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s tým, že z odvolacích dôvodov žalovaného vzal do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových tvrdení a skutočností, ktoré neuplatňoval žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom tieto boli hodnotené vo väzbe k záverom súdu prvej inštancie tak skutkovým ako aj právnym. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie ďalej odvolací súd v súvislosti s podaným odvolaním žalovaného skonštatoval, že je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkovo právny vzťah objednávkou, na základe ktorej žalobca žalovanému zaplatil fakturovanú kúpnu cenu vo výške 16.500,- eur za predmet kúpy - osobné motorové vozidlo. Zálohovou faktúrou splatnou dňa 13. apríla 2015 žalobca zaplatil žalovanému zálohu za uvedené motorové vozidlo sumu vo výške 5.500,- eur. Dodacím listom žalovaný dodal žalobcovi vyššie uvedené vozidlo za celkovú kúpnu cenu vo výške 22.000,- eur. Žalobca svojim podpisom na odovzdávacom protokole dňa 8. apríla 2015 potvrdil žalovanému prevzatie osobného motorového vozidla značky Mitsubishi bez zjavných závad. Krátko po kúpe uvedeného motorového vozidla sa na tomto vozidle objavili vady spočívajúce v nadmernom hluku pri otáčkach motora cca 3500 otáčok/min., t. j. pri rýchlosti vozidla od 100 km/h do 130 km/h a vady spočívajúce v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla (podlaha, dvere, volant). Žalobca bezodkladne oznámil žalovanému vady na vozidle spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla dňa 22. apríla 2015, kedy jeho vozidlo bolo prijaté do servisu žalovaného. Z rekapitulácie zákazky vyplýva, že vibrácie v interiéri vozidla boli odstránené, avšak nadmerný hluk vo vozidle ostal. Vady na vozidle spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla sa však po týždni opätovne objavili na vozidle. Žalobca následne listom zo dňa 8. júna 2015 vytkol vady vozidla spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla a voči žalovanému si uplatnil nároky zo zodpovednosti za vady, spočívajúce vo výmene osobného motorového vozidla, resp. v odstúpení od kúpnej zmluvy s tým, že žalovaný jeho žiadosti nevyhovel. Žalobca si na svoje náklady nechal za účelom posúdenia technického stavu vozidla vyhotoviť znalecký posudok zo dňa 6. októbra 2015, z ktorého vyplýva, že technický stav vozidla je za jazdy horší vzhľadom na dobu prevádzky a počet najazdených kilometrov, hlukový prejav v kabíne je neštandardný a signalizuje závalu na pohonnom ústrojenstve vozidla alebo protihlukových opatreniach v automobile. Žalobca vyzval žalovaného doporučeným listom zo dňa 21. októbra 2015, aby sa za účelom objektivizácie expozície hluku a vibrácií v uvedenom vozidle vykonalo kontrolné meranie hluku a vibrácií v autorizovaných spoločnostiach zaoberajúcich sa meraním hluku a vibrácií. Zároveň žalobca zotrval na vytknutých vadách vozidla spočívajúcich v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla a uplatnených nárokoch zo zodpovednosti za vady veci. Dňa 1. decembra 2015 sa uskutočnilo posúdenie stavu uvedeného vozidla za účasti žalobcu, zástupcu žalovaného a zástupcu spoločnosti M Motors SK s.r.o. ako oficiálneho zástupcu Mitsubishi motors pre Slovensko. Z uvedeného protokolu o posúdení stavu vozidla, okrem iného vyplývalo, že vozidlo zodpovedá štandardu výroby a neodlišuje sa od vozidiel rovnakého typu a vyhotovenia. Aj napriek týmto záverom, na vozidle stále pretrvávajú žalobcom vytknuté vady spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla. V súčasnosti vozidlo nie je v prevádzke, a to aj z toho dôvodu, že uvedené vady majú negatívny vplyv na zdravotný stav žalobcu a jeho rodiny ako posádky.

8 Z vyššie uvedených skutočností, ktoré uviedol už aj súd prvej inštalácie, odvolací súd vyvodil záver, že žalobca žalovanému dňa 22. apríla 2015 oznámil vady na vozidle spočívajúce v nadmernom hluku a nadmerných vibráciách v interiéri vozidla. Z rekapitulácie zákazky vyplýva, že vibrácie v interiéri boli odstránené, avšak nadmerný hluk vo vozidle ostal. Vady na vozidle spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla sa však po týždni opätovne objavili na vozidle. Žalobca následne listom zo dňa 8. júna 2015 vytkol vady vozidla spočívajúce v nadmernom hluku a v nadmerných vibráciách v interiéri vozidla a voči žalovanému si uplatnil nároky zo zodpovednosti spočívajúce vo výmene osobného motorového vozidla, resp. v odstúpení od kúpnej zmluvy s tým, že žalovaný jeho žiadosti nevyhovel.

9 Ďalej odvolací súd uviedol, že ak žalovaný v odvolaní namieta, že podľa § 436 ods. 1 písm. b) Obchodného zákonníka s použitím ods. 2 tohto ustanovenia mohla do úvahy prísť iba výmena vadnej veci za novú a žalobca neplatne odstúpil od zmluvy, k tomu sa súd prvej inštalácie vyjadril v bode 61 napadnutého rozsudku, aj keď nesprávne a zrejme omylom uviedol ustanovenie § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka. Pri právnom posúdení súd prvej inštalácie odkázal na ustanovenie § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka a postup podľa tohto ustanovenia vyplýva aj z obsahu bodu 61 odôvodnenia napadnutého rozsudku. So záverom súdu prvej inštalácie uvedeným v tomto bode sa odvolací súd plne stotožnil a nepovažoval za potrebné zopakovať túto argumentáciu. Odvolaciu námietku v súvislosti s nesprávnym použitím ustanovenia § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka preto odvolací súd označil za irelevantnú.

10 K ďalším odvolacím námietkam odvolací súd v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že ak sa žalovaný bránil, že tovar mal požadované vlastnosti, medzi ktorými je aj vlastnosť hluku a vibrácií a nestotožnil sa so závermi znaleckého posudku, z ktorého vychádzal súd prvej inštalácie a poukázal na všeobecné obchodné podmienky, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštalácie, že na tieto námietky nebolo možné prihliadať do ukončenia dokazovania vo veci, nakoľko neboli súdu predložené v kompletnom znení účinnom v čase, keď sa realizoval predaj predmetného motorového vozidla. Na doplnenie dôkazov predložených spolu s odvolaním odvolací súd nemôže prihliadať, pretože sa nejedná o dôkazy, ktoré nemohli byť predložené počas konania pred súdom prvej inštalácie (§ 153 ods. 2 CSP).

11 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil oba rozsudky súdov nižších inštalácií a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a zároveň, aby žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

12 V dovolaní zároveň navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca aj po podaní žaloby predmetné motorové vozidlo ďalej užíval a absolvoval s ním aj pravidelné servisné prehliadky. Žalobca sa nedomáhal žiadneho neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému, z čoho možno tiež usudzovať, že nešlo o spor, kde by bolo potrebné dočasne upraviť pomery v prospech žalobcu. Ujma, ktorá odložením vykonateľnosti môže žalobcovi vzniknúť, nie je taká závažná. V prípade neodloženia vykonateľnosti však žalovanému hrozí obrovská finančná ujma, ktorá môže ohroziť až chod jeho existencie. Ak by žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu uloženú napadnutým rozsudkom a následne by dovolanie bolo úspešné, je viac než pravdepodobné, že žalovaný by sa o uhradenú pohľadávku žalobcu musel súdiť, alebo by sa jej vôbec nemohol domôcť. Vyslovil názor, že možná ujma žalovaného hroziaca v prípade neodloženia vykonateľnosti napadnutého rozsudku prevyšuje do úvahy prichádzajúcu ujmu žalobcu, pričom reálne hrozí, že rozhodovanie dovolacieho súdu sa po úhrade sumy uloženej rozsudkom, stane konaním o akademickej otázke.

13 Namieta, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uplatňoval jemu patriace procesné práva tým, že nevykonal dôkaz vyplývajúci zo servisnej knižky k vozidlu žalobcu, hoci bol rozhodujúci pre posúdenie nárokov žalobcu z titulu väd vozidla a zároveň nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 366 CSP k dôkazu, ktorý žalovaný predložil spolu s odvolaním. Uviedol, že vzhľadom na

postavenie žalobcu ako podnikateľa, sa ich zmluvné vzťahy spravujú po celú dobu záručnej doby Obchodným zákonníkom, na základe čoho kupujúci nemá právo odstúpiť od zmluvy, ani žiadať výmenu vozidla. Z dôvodu zmeny dĺžky trvania záruky sa časť servisnej knižky prelepovala novým znením záruky, čo žalovaný preukázal potvrdením importéra vozidla. Na pojednávaní dňa 21. septembra 2017 žalovaný uviedol, že v servisnej knižke boli prelepené záručné ustanovenia, ktoré od počiatku plynutia záruky vylučujú možnosť výmeny alebo vrátenia vozidla bez ohľadu na dĺžku trvania záruky. Následne žalobca až do vyhlásenia rozsudku nijako nespochybňoval, že disponoval servisnou knižkou, v ktorej došlo k prelepeniu textu záruky. Táto servisná knižka existovala v jedinom exemplári, pričom ním disponoval žalobca, ktorý však tento dôkaz zámerne počas celého konania súdom nepredložil. Zo všeobecných podmienok predaja (ďalej ako „VPP“), ktoré žalobca pri predaji podpísal, vyplýva, že záruka a záručné podmienky sú stanovené v záručnej knižke a sú pre kupujúceho záväzné. Skutočnosť, že žalobca pri predaji vozidla prevzal servisnú knižku, vyplýva aj z podpísaného protokolu o prevzatí predmetu financovania. Súdny vykonali dôkaz nahliadnutím do servisnej knižky k vozidlu, hoci práve text záruky v nej uvedený je rozhodujúci pre posúdenie predmetnej veci. Žalovaný na pojednávaní dňa 21. septembra 2017 a v odvolaní proti rozsudku poukázal na skutočnosť, že predmetnou servisnou knižkou disponuje iba žalobca a za účelom preukázania svojich tvrdení predložil len obdobnú servisnú knižku na obdobné vozidlo zakúpené v rovnakom čase, rovnakú ako vystavil aj žalobcovi. Súdny túto objektívnu dôkaznú núdzu žalovaného neodstránili, hoci žalovaný ju nemohol odstrániť bez asistencie súdu. Konajúce súdy priznali žalobcovi právo na výmenu vozidla a alternatívne právo aj na vrátenie kúpnej ceny, a to bez toho, aby sa zaujímali o znenie záruky uvedené v servisnej knižke. Súdny tento dôkaz nepovažovali za relevantný, pričom právne skutočnosti z neho vyplývajúce mali byť pre posúdenie žaloby podľa názoru žalovaného rozhodujúce. Navyše arbitrárnosť súdnych rozhodnutí potvrdzuje fakt, že súd prvej inštancie v bode 61. rozsudku uviedol, že žiadosť o výmenu vozidla a alternatívne odstúpenie od kúpnej zmluvy bola neplatným a neúčinným právnym úkonom.

14 Čo sa týka postupu odvolacieho súdu týkajúceho sa hodnotenia dôkazu - kópie servisnej knižky, ktorá preukazovala znenie záruky pre všetky obdobné vozidlá, ktorý žalovaný predložil ako prílohu odvolania, žalovaný uviedol, že odvolací súd vyhodnotením jeho prípustnosti znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to tým, že nesprávne aplikoval ustanovenie § 366 CSP, nakoľko tento dôkaz mal byť pripustený a preskúmaný. Odvolací súd v bode 25. napadnutého rozsudku uviedol, že na tento dôkaz nemohol prihliadať, pretože sa nejedná o dôkaz, ktorý nemohol byť predložený počas konania pred súdom prvej inštancie. Podľa názoru dovolateľa nesprávne aplikoval ustanovenie § 153 ods. 2 CSP, keďže išlo o dôkaz, ktorým sa malo preukázať, že v konaní došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Servisná knižka totiž preukazovala, že žalovaný ako predávajúci na rovnaký model a v obdobný čas predaja/kúpy poskytoval záruku, ktorá vylučovala právo kupujúceho na výmenu vozidla a na odstúpenie od zmluvy, čo sú nároky, ktoré žalobcovi priznal súd prvej inštancie. Navyše, keďže žalovaný nemohol predložiť predmetnú servisnú knižku v celom jej znení, keďže ňou disponoval výlučne žalobca, a z tohto dôvodu mohli žiadať predloženie tohto dôkazu zo strany žalobcu iba konajúce súdy, čo neurobili. Žalovaný získal dôkaz predložený spolu s odvolaním (servisná knižka na rovnaký model v obdobnom čase) po doručení rozsudku od zákazníka, ktorého požiadal o skopírovanie celého znenia vrátane záruky.

15 K dovolaniu žalovaného bolo dňa 10. mája 2021 doručené vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol, že argumenty dovolateľa, ktorých podstata spočíva v nevykonaní dôkazu o preukázaní servisnej knižky, neobstoja z dôvodu, že oba súdy nižších inštancií sa s namietanou otázkou jasne a zrozumiteľne vysporiadali. Poukázal na body 5. - 7. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a bod 62. odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, kde bola vyslovená pochybnosť o žalovaným predložených reklamačných podmienkach a všeobecných obchodných podmienkach, resp. o ich identite vzhľadom na spôsob ich predkladania žalovaným. Faktom je, že súd prvej inštancie mal tento dôkaz k dispozícii aj v origináli, žalovaným bola dokonca odvolaciemu súdu predložená kópia servisnej knižky iného vozidla zakúpeného v rovnakom čase, pričom súdy správne odmietli akceptovať skutočnosť, že vlepovaním insertov do servisnej knižky nemožno priznať relevanciu v prejednávanej veci. Žalobca mal za to, že dovolateľ nezaložil svoju argumentáciu na vade zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, ale

argumentuje nesprávnym právnym posúdením, a teda sa jedná o uplatnenie niektorého z dovolacích dôvodov podľa § 421 CSP, čo samo o sebe predpokladá dôvod na odmietnutie dovolania. Návrh dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia považoval za neaktuálny z dôvodu, že medzičasom došlo k splneniu povinností, ktoré dovolateľovi ukladali právoplatné a vykonateľné rozsudky súdov nižších inštancií.

16 Vo vyjadrení k vyjadreniu k dovolaniu, ktoré bolo dovolaciemu súdu doručené dňa 25. mája 2021, žalovaný uviedol, že vlepéním textu do servisnej knižky sa iba predĺžila záručná doba z troch na päť rokov, no podmienky uplatnenia vád v režime Obchodného a Občianskeho zákonníka sa nezmenili.

17 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), konajúcou prostredníctvom člena s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b) CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné.

18 Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

19 Pri uplatnení tézy vyplývajúcej z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce *res iudicata* „majú zostať nedotknuté“, je potrebné na možnosť prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadieť ako na krajnú výnimku z tejto zásady. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3Cdo/208/2014).

20 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

21 V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vady konania vymenované v ust. § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Vyplýva to z ust. § 431 CSP, podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

22 K dovolacej námietke týkajúcej sa nevykonania dôkazu vyplývajúceho zo servisnej knižky k vozidlu žalobcu, dovolací súd uvádza, že zo súdneho spisu je preukázané, že žalobca predmetnú servisnú knižku

súdu prvej inštancie nepredložil. V konaní poukazoval na odovzdávajúci protokol, ktorý sa nachádza na č.l. 9, v ktorom nie je uvedené, že žalovaný (dovolateľ) žalobcovi odovzdal aj servisnú knižku k predávanému vozidlu. Súčasťou spisu je zápisnica obsahujúca výsluch žalobcu na pojednávaní dňa 21. septembra 2017 (č. l. 63), v rámci ktorého žalobca potvrdil prevzatie servisnej knižky k vozidlu. Dovolateľ v konaní pred súdom prvej inštancie predložil súdu časť servisnej knižky viažucu sa k obdobným vozidlám (značka, typ, parametre, podmienky predaja), ktoré žalovaný poskytoval zákazníkom pri predaji rovnakého typu vozidiel v čase predaja a následne v odvolacom konaní predložil takýto typ servisnej knižky v kompletnosti a argumentoval, že k posudzovanému vozidlu nemôže predložiť servisnú knižku, ktorú má výlučne v držbe žalobca. V konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní dovolateľ v písomných vyjadreniach nežiadal vykonanie dôkazu oboznámením sa s obsahom servisnej knižky a nežiadal, aby súd povinnosť predložiť tento dôkaz uložil žalobcovi. Takýto návrh na vykonanie dôkazu zo strany žalovaného - dovolateľa nie je súčasťou súdneho spisu. Dovolateľ síce tvrdil, že vykonanie tohto dôkazu je rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci, pričom tento dôkaz existuje v držbe žalobcu, avšak predloženie tohto dôkazu ako prostriedku svojej procesnej obrany nenavrhol.

23 Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

24 Proces dokazovania je v právnej úprave podľa CSP vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Súd vykonáva dokazovanie len v prípade, ak došlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení podľa § 151 ods. 2 CSP. Výnimočne môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhlí, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, ale iba v tých sporových konaniach, v ktorých to umožňuje explicitne zákon (spotrebiteľské spory, konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, individuálne pracovnoprávne spory).

25 Keďže v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie žalovaný návrh na vykonanie dôkazu vyplývajúceho zo servisnej knižky k vozidlu žalobcu nepredložil, pričom predložil iba „obdobnú servisnú knižku“ týkajúcu sa rovnakého typu vozidla, ktorá bola doručovaná pri predaji rovnakého typu vozidla, v rovnakom čase ako došlo k predaju vozidla zo strany žalovaného žalobcovi, nie je možné konštatovať prípustnosť dovolacieho dôvodu spočívajúcu v skutočnosti, že konajúce súdy nevykonali dôkaz oboznámením sa so servisnou knižkou k vozidlu žalobcu. Tá by mohla byť daná v prípade, že žalovaný v rámci procesnej obrany takýto návrh na vykonanie dôkazu podal v rámci svojej riadne a včas realizovanej procesnej obrany a zároveň by bolo preukázané, že vykonanie tohto dôkazu bolo rozhodujúce pre zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci s tým, že súd by takýto dôkaz nevykonal nevykonal a nevykonanie dôkazu riadne nezodôvodnil.

26 K námietke týkajúcej sa nesprávnej aplikácie ustanovenia § 366 CSP už odvolací súd uviedol, že na doplnenie dôkazov predložených spolu s odvolaním nemohol prihliadať, nakoľko sa nejedná o dôkaz, ktorý nemohol byť predložený počas konania pred súdom prvej inštancie.

27 V tejto dovolací súd uvádza, že relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných

ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ [čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP (teraz ust. § 420 písm. f) CSP) a judikatúry Ústavného súdu SR] sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci, ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

28 Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

29 Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci.

Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom súde nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho ustálil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod) a či konajúci súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd tieto vady v prejednávanej veci nezistil. Dovolací súd konštatuje, že z bodu 25 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že dôvodom jeho postupu spočívajúceho v nevykonaní dôkazu predloženému v dovolacom konaní žalovaným - dovolateľom, bola skutočnosť, že tento dôkaz mohol byť žalovaným predložený už v konaní pred súdom prvej inštancie. Tento záver odvolacieho súdu zodpovedá aj ustanoveniu § 366 CSP, ktoré taxatívne vymedzuje dôvody, na základe ktorých je možné prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany uplatniť v dovolacom konaní, keď neboli tieto prostriedky uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

30 Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

31 Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že dovolanie v časti námietok týkajúcich sa nevykonania dôkazu vyplývajúceho zo servisnej knižky vozidla žalobcu a nesprávnej aplikácie ustanovenia § 366 CSP, smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne

pripustné.

32 Čo sa týka námietky arbitrárnosti súdnych rozhodnutí, v rámci ktorej dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie v bode 61. rozsudku uviedol, že žiadosť o výmenu vozidla a odstúpenie od kúpnej zmluvy bola neplatným a neúčinným právnym úkonom, a napriek tomu žalobcovi priznal právo na výmenu vozidla a eventuálne aj právo na vrátenie kúpnej ceny, odvolací súd v bode 24. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že ak žalovaný v odvolaní namietal, že podľa § 436 ods. 1 písm. b) Obchodného zákonníka s použitím ods. 2 tohto ustanovenia mohla do úvahy prísť iba výmena vadnej veci za novú a žalobca neplatne odstúpil od zmluvy, súd prvej inštancie sa k tomu vyjadril v bode 61. napadnutého rozsudku, aj keď nesprávne a zrejme omylom uviedol ustanovenie § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka. So záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 61. odôvodnenia jeho rozhodnutia sa odvolací súd plne stotožnil a uviedol, že nepovažuje za potrebné zopakovať túto argumentáciu, pričom odvolaciu námietku v súvislosti s nesprávnym použitím ustanovenia § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka označil za irelevantnú.

33 Dovolacia námietka (bod 19. dovolania) bola súčasťou odvolania žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou vysporiadal v bode 24. rozsudku, svoje závery uviedol len k aplikácii § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka. Nezaoberal sa odvolacou námietkou, v ktorej žalovaný namietal správnosť výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie (výrok I.) v kontexte konštatácie súdu prvej inštancie v bode 61. rozsudku a jeho záveru, že žalobca neplatne odstúpil od zmluvy. Bolo povinnosťou odvolacieho súdu vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami a preskúmať, či závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 61. rozsudku ohľadne správnosti aplikácie § 436 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka, aj ohľadne neplatnosti odstúpenia od zmluvy, sú správne a podľa záveru v tomto smere sa vysporiadať so správnosťou (nesprávnosťou) formulovania výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie ako eventuálneho petitu.

34 Jednou z garancií obsiahnutých v pojme práva na spravodlivý proces je aj celkom nepochybné právo strany sporu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nielen na uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale dostatočných argumentov reagujúcich na relevantné námietky odvolateľa zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom. K naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 CSP preto nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou či svojvoľnosťou. Dovolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13.11.2018, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 47/2018, ktorého právna veta znie: „Odvolací súd je povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní aj v prípade tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku“. V bode 35 odôvodnenia predmetného nálezu ÚS SR konštatoval, že „absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v odvolaní v napadnutom rozsudku krajského súdu je tak závažným nedostatkom tohto rozhodnutia, ktorého intenzita sama o sebe zakladá porušenie sťažovateľom namietaného základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, i práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“)“.

35 S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vykazuje znaky nepreskúmateľnosti rozhodnutia, nakoľko neobsahuje zdôvodnenie k námietke žalovaného uvedenej v odvolaní, keď žalovaný namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zákonom, ak žalovaného zaviazal povinnosťou vymeniť vadnú vec za novú, eventuálne vrátiť kúpnu cenu vozidla. Odvolací súd nehodnotil vecnú správnosť (nesprávnosť) záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil neplatne.

36 Bude povinnosťou odvolacieho súdu sa vysporiadať s konštatáciou súdu prvej inštancie, že „žalobca neplatne odstúpil od zmluvy“, vychádzajúc z obsahu „Žiadosti o výmenu automobilu“ zo dňa 8.6.2015 a v nej subsumovanej odkladacej podmienky. Podľa záveru v tomto smere, sa odvolací súd vysporiada s formuláciou výroku I súdu prvej inštancie ako eventuálneho petitu.

37 Vzhľadom na vyššie uvedené, odôvodnenie odvolacieho súdu je vo vyššie uvedenej podstatnej otázke nedostatočné a nejasné.

38 Uvedeným procesným postupom odvolacieho súdu došlo v konaní k takej vade zmätočnosti, ktorá mala zásadný vplyv na rozhodnutia súdov, čím boli porušené procesné práva žalovaného v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

39 Dovolací súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, preto rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

40 Vzhľadom na to, že dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, nerozhodoval už o návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

41 V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP).

42 V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

43 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.